

انوارِ توحید

تصنیف

حضرت مولانا غلام ربانی^{رح}

خورو نکبی :-

محمّدی دارالاشاعت

لالو کھیت کراچی نمبر ۱۹

ادارہ بلاغ الناس

(تہول حقوق محفوظ دی)

1000

1000
اول محل

قیمت

تعداد
باس

(مطبوعہ انور نیشنل پریس میکانو وڈروڈ کراچی)

(کتبہ، ابوضیا میرٹھی)

ادارہ بلاغ الناس

سید محمد انور شاہ
0342-5559888
0344-5559888
shahpk82@yahoo.com

فهرس

۳۰	۵	قوت و عمل	پیژند کلو
۳۱	۱۱	عنایت	پیل
۳۲	۱۳	جمال و جلال	رموز دراز
۳۳	۱۵	قران او مسلمان	نور معرفت
۳۶	۱۶	حیرت ناسوتی	نغمه توحید
۳۷	۱۷	منم	راحه
۳۸	۱۸	اتباع سنت	استغفار الله توفیق
۳۹	۱۹	خایا دیزی	استغفار الله تقصیر
۴۲	۲۰	مد و شد	دیدار
۴۳	۲۱	مست نه شه	حقیقت حال
۴۴	۲۳	توصل	تصوف
۴۵	۲۴	غواره له مانه ما	حال
۴۷	۲۵	وحدۃ الشهود	اعلان توحید
۴۸	۲۷	مکان از لا مکان	منزل
۴۹	۲۸	معاینه ذات قدس	مسافر
۵۰	۲۹	حیرت	ائینه دذره

۴۳	مضمون از بال جبریل اقبال ۵۱	مضمون از بال جبریل اقبال ۵۱
۴۴	قرآن په اجرت بوسته منع دی ۵۲	قرآن په اجرت بوسته منع دی ۵۲
۴۵	اطيعوا الرسول ۵۳	اطيعوا الرسول ۵۳
۴۶	ولا تتبعوا السبيل ۵۵	ولا تتبعوا السبيل ۵۵
۴۷	استدعا ۵۶	استدعا ۵۶
۴۸	موت و حیات ۵۷	موت و حیات ۵۷
۴۹	جذب شوق ۵۸	جذب شوق ۵۸
۵۰	خه دی؟ ۵۹	خه دی؟ ۵۹
۵۱	شرعیت طریقت ۶۰	شرعیت طریقت ۶۰
۵۲	انکسار ۶۱	انکسار ۶۱
۵۳	روحی ذکر ۶۲	روحی ذکر ۶۲
۵۴	فقر و الی الله ۶۳	فقر و الی الله ۶۳
۵۵	بشریت خصوصیت ۶۴	بشریت خصوصیت ۶۴
۵۶	ایمان ۶۵	ایمان ۶۵
۵۷	تلوین و تمکین ۶۶	تلوین و تمکین ۶۶
۵۸	مشاهده اتوار ۶۸	مشاهده اتوار ۶۸
۵۹	نیغه لاد ۶۹	نیغه لاد ۶۹
۶۰	نغمه معرفت ۷۱	نغمه معرفت ۷۱
۶۱	قرب و جوی ۷۲	قرب و جوی ۷۲

مضمون از بال جبریل اقبال ۵۱

قرآن په اجرت بوسته منع دی ۵۲

اطيعوا الرسول ۵۳

ولا تتبعوا السبيل ۵۵

استدعا ۵۶

موت و حیات ۵۷

جذب شوق ۵۸

خه دی؟ ۵۹

شرعیت طریقت ۶۰

انکسار ۶۱

روحی ذکر ۶۲

فقر و الی الله ۶۳

بشریت خصوصیت ۶۴

ایمان ۶۵

تلوین و تمکین ۶۶

مشاهده اتوار ۶۸

نیغه لاد ۶۹

نغمه معرفت ۷۱

قرب و جوی ۷۲

پیشہ نڈ کلو

دھزارے پہ الاٹی تپے کنبے گہ رنگ نوم کلی کنبے
قلم شاہ بابا یو یاد عالم او دروند سپین رو بے وو
د دغہ قلم شاہ بابا حویئی محمد عادل کورہ دنن ندرخہ
کم و زیات پنکھوس کالہ دوہ اندے یو ہلک پیدا اشہ
مور پلارد ہلک پہ راتلو تر خیلہ وسہ خوشالئی
اوکھے او نوبت جان نوم ٹے پرے کیخود ۔
نوبت جان دمور پلارد سوری لاندے پہ نیارو

نو ئید که قدرت یوه قاعده د اهم ده چه دچانه
 شه کار آخلی یاد شه مقصد د پاره تئ تیاره وی نو
 دنیاوی آسره تئ خورے کړی - نوبت په وړوکتوالی
 کښه به موره به پلاره شه -

په دغه زمانه کښه د وطن په واسیمه د منظم تعلیم
 شه خاص رواج نه وو - اکثر د جماعتونو نه د مدرسو
 کار اغسته شه - او د کلی دیو عالم تر څنگ به یو څو طالبان
 راغونډ وو او د فارسی، عربی مروج نظم، نشر کتابونه
 به تئ ترے لوستل - په دغه مدرسو کښه به لوست
 ډیر او لیک په نوم قدر له هم نه وو نو اکثر به داسه
 او شوه چه د دغه مدرسو یو فارغ التحصیل به کتابونه
 خود یر لوستی وو - ولې په خپل نوم لیکلوبه هم
 نه پوهیدو

نوبت جان هم د وخت په دغه مروج مدرسو کښه
 د خپل کلی په مدرسه کښه په سبق کښیناست - په
 اوله وړج وړ له استاد د نوبت جان نوم په غلام ربانی
 بدل که

غلام ربّانی خاموش طبیعتہ او ذہین ہلک وو۔
 طبیعت نے نظم تہ چیر مائل وو۔ ددغہ استاد نہ نے
 د فارسی او عربی د نظم، نشر او صرف انکو کتابو نہ
 اولو ستل۔ د مثنوی مولا ناروم نہ چیر متاثر وو۔
 د شاعرئی ابتداء نے ہم د مثنوی دلوست د زمانہ
 نہ شروع کیری — د طالب العلمی پہ زمانہ کئے
 پرے د عرق النساء رخ او لکید۔ اتہ کالہ پہ دغہ
 رخ کئے اختہ وو۔ دغہ دوران کئے مولا ناصاحب
 وادہ ہم او کہ۔

مولا ناصاحب دور وکوالی نہ تصوف تہ چیر مائل
 وواوا اکثر چہ د چا پیر فقیر نوم بے نے واورید نوٹا
 بہ نے رسوو۔ د عمر سرکہ سرہ نے دغہ جذ بہ او شوق
 ہم خوا نیدہ۔ چہ خہ وخت د عرق النساء رخ نہ
 جو پرشونو د چاکامل پہ تلاش سرشہ او مدعائے
 ہلہ سر شہ چہ د حضرت پیر طریقت مولانا
 شمس الدین سید پوری مظفر آبادی قدس سرہ،
 سرہ نے ملاقات او شو۔ د حضرت نہ نے یہ نقش بند یہ

سلسلہ کنئے طریقہ اوکیرہ۔ دحضرت شمس الدین
رحمتہ اللہ علیہ پیرنیکہ داتک حضرت جی صاحب
رحمتہ اللہ علیہ وو۔

مولانا صاحب دیر متوکل، خوش خلق و فیض رسان
انسان دے ددغه علاقے دپارہ دمولانا صاحب وجودیو
رحمت دے۔ د طبابت کارہم کوی۔ دمولانا صاحب
دپنستو او فارسی کلام مرکزی خیال دخدائے او
رسول مین دہ۔ دے دتوحید پہ زبہ خلق ددین
دغه پسینے لارے تہ بلی۔ ددے کہول کلام اکثر تفسیری
حیثیت کم او تاثیر زیات وی اوہم دغه تاثیر کیفیت
دمولانا د شاعری یو امتیازی خصوصیت دے۔ پدپنستو
زبہ تے دیرہ مہینہ اوسادہ دہ خاکے پہ عکائے د
فارسی او عربی دتکو استعمال دمولانا نہ پہ بے وسی
کیری۔ دتصوف دیر باریک نقاط او اصطلاحات
پداسے آسانتیا پیا نوی چہ دمولانا د باطنی
پوہے خاص بریخہ دہ۔ دمولانا پہ مطبوعہ اثار و کئے
کچ توحید (فارسی) شرح اسمائے حسنة (پدپنستو)

مونخ مترجم (پښتو) تفسیر سورة فاتحه مترجم (پښتو)
دخاص ذکر قابل دی، ددے نه علاوه مولینا په کنړو
دنبی مسایلو په پښتو فارسی کښه یوه کافی منظوم
ذخیره لری۔

وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ

احقر پیر محمد شارق

اگست ۱۹۶۰ عیسوی

مطابق صفر ۱۳۸۰ هجری

پیل

تیرکال حضرت مولانا غلام ربانی نقشبندی
مد ظلہ العالی پہ میلمستیا کراچی متہ راغے حما و رسوہ
دیو مہریان پہ وساحت پیژند کلو او شوہ دانوار توحید
رچہ پہ معنی گنج توحید دے (قلی نسخہ حضرت مولانا
چیرپہ فراخ دل) مانتہ او سپارلہ، وے چہ زہ دلرے یو میلہ
یم ماد حان سرہ داسو غات ستا سود پارہ او دے دے۔
”برگ سبز است تحفہ درویش“

دہضامین ترتیب دے شروع کہ۔ خود فقیر کا رھلہ
 کیزی چہ باطنی حکم اوشی۔ سجاد انتہائی کوشش
 باوجود یہ خہ نہ خہ اہ دل سے راپینس شہ چہ ترتیب
 کار بہ پہ خائے تپ او دریدن زہ داخلہ نیگبختی گنرم
 چہ سجاد گنرو مصر و فیا تو با وجود انوار توحید چاہ
 شہ او کہ داخلہ کوشش دچاخہ پہ نیگبختی راشی
 نوہ غویٰ تخواست دے چہ داباسین گران مدیر
 غلام قادر خان دے پہ دعا یادہ وی دادہ غویٰ د
 داد او مرستے نتیجہ دہ چہ نن دپنستوا دبی پیگہ کبے
 دالوار توحید شان بختور غمی اضافہ اوشوہ

وما علینا الا البلاغ

احقر

محمد بہادر

محمدی دارالاشاعت۔ کراچی

راموزدراز

آفریں دعا شقا نو پہ ہمت بیا

آفریں شہہ دخویا نو پہ زینت بیا

آفریں شہہ دعا شق پہ تب و تاب

آفریں شہہ دترکانو پہ منت بیا۔!

پہ جنون دعا شقی دے صدرِ حمت و

آفریں شہہ دلیلی پہ لیاقت بیا

شابہ شابہ دعا شق پہ اطاعت

آفریں شہہ دھادی پہ ہدایت بیا

آفریں دعا شقی پہ مریدانو

آفریں شہہ دمرید پہ ارادت بیا

آفریں دے داستاد پہ دلبری وی

آفریں شہہ دشاگرد پہ علمیت بیا

آفریں شہہ دعا شق پہ سوز و ساز

آفریں شہہ دخویا نو پہ رشبت بیا

کبر ناز دلبرانو ابتلاء د ۴

آفریں دعا شقانو پہ کلفت بیا

شکر شکر دموائے پہ لوئے دولت

آفریں د غریبانو شکر بیت بیا

آفریں دے د غلام پہ غلامی وی

ہزار محمد دموائے پہ عنایت بیا۔!

نور دمعرفت

رحیمہ خدا یا د غفران پہ دولت را کہ غنا
رحیمہ خدا یہ در حمت پہ حرمت ما کہ مرا
ستار بیت لرے تہ، جبار بیت لرے تہ
کریمہ خدا یہ دکریم پہ قوت را کہ سخا
حیات عزت لرے تہ، علم قدرت لرے تہ
قدیرہ خدا یہ دقدرت پہ قوت را کہ ہدی
سمیع بصیر لرے تہ، یہ غیب نظر لرے تہ
خبیرہ خدا یہ دخبیر پہ حکمت را کہ ہفتا
ازلی شان لرے تہ، ابدی توان لرے تہ
قدیمہ خدا یہ دفنا پہ دولت را کہ ہفتا
کنہ نگاری دغلام، شرم ساری شا مدام
غفورہ خدا یہ دتقویٰ پہ قوت را کہ تقی

”نغمہ دتوحید“

زہ دتوحید انکار لرم کہ پرے تو دیزے راحہ
زہ نورانی شر لرم کہ پرے تو دیزے راحہ
ستادنا رت نہ حُما نور یہ کما مت نہ کوی
زہ جلالی انوار لرم کہ جلوہ کیڑے راحہ
کمالیت دے دے شامل لہ ہر صفتہ سیرہ
زہ کمالی طاقت لرم کہ کامل کیڑے راحہ
حُما جمال دے لازوال قدیم لہ ذاتہ سرہ
زہ جمالی زینت لرم کہ عاشق کیڑے راحہ
پہ لوئے دعوت دجلالت جمالت غوارم لہ تا
زہ دحیرت نغمت لرم کہ حیرانیزے راحہ
غلامہ خدائے دے دموائے پہ غلامی کہ منظور
زہ مولائی قوت لرم کہ غلام کیڑے راحہ

سراحدہ

سراحدہ، سراحدہ، یاسرہ سراحدہ، سراحدہ لہ رازہ سر
نازنینہ، نازنینہ، نازراویرہ لہ رازہ سرہ
مرحبا، مرحبا، اہلاً و سہلاً سراحدہ پد سیر
تہ روانہ، خیرا مانہ، قدم لہ نازہ سرہ
ستاد دید سراپہ انتظار، دواہ چشمان دی نگران
رانگ بے گوند، تن بے چونہ، رفتار لہ نازہ سرہ
دغلاہی گرمی چہ گرمہ شی مولے شی رضا
نغمہ دسوز دیندگی بنائی لہ سازہ مرہ

“استغفار الله توفیق”

مایار کرے یارب بزارشہ پہ آزار
پہ یاری سرہ چہ یار کہ ما اغیار
داغیار یاری خواہی او بد گاری دہ
خداے دے نہ کری شرمسار شوک پدے کار
ترقیامتہ مالہ دا زداست بس دے
نصوحا غوندے تو بہیم استغفار — !
دتوحید پہ کرنی کرم سرخما دے
دمجلس تری خما کرم کفنتا
پہ خدمت دعا شقی کنبے دخویانو
بے غزلہ خمانہ زده بل روز کار
لویہ خدا یہ د خدائی لہ برکتہ
ما غلام پہ محشر مہ کرے شرمسار

استغفار الله تقصیر

له ډیره شرمه نه ما ډیر تاته کتلی ندی
په سپین رخسار دے شنه خالونه مالیدے ندی
په کتو خاندے خوشالیرے هیثم حفقان نه کوے
په حق کتو سره ماتا و ته کتلی ندی
داسرا سرخما نقصان ستا خواحسان دے مدام
له خپل تقصیر نه ماتا و ته کتلی ندی
دعاشقی په مشرب د ا مذهب نادروندے شی
له غیریت نه ما اغیار و ته کتلی ندی
په منظورۍ دے شی منظور خما طاقت دغه دے
په اطاعت کبے مابل چا و ته کتلی ندی
ناز بردار دے دموئے کار د غلامۍ دغه دے
ما په خدمت کبے له دے غوره خدای ندی

دیدار

یہ جہالت سرہ چہ اوگورے مزدور بہ شمع
یہ جلالت سرہ چہ اوگورے رنجور بہ شمع
ستاد قدرت یہ پنجہ خیر و شرخاں مے موقوف
رحمانیت سرہ چہ اوگورے مسرور بہ شمع
ستامزدوری حما یہ عشق کبے سلطان نوابی
یہ مغفرت سرہ چہ اوگورے مغفور بہ شمع
لہ بہالت نہ کہ جہالت خفا فطرت دے خراب
دکرامت سرہ چہ اوگورے مامور بہ شمع
دھن ایتا یہ اشارت چہ گور شمع کہیے دنا
ابدلاً، دایماً دلدارہ ستا مسحور بہ شمع
ستا یہ کتو کبے نقصان نیشہ کل تقصیر خاں مے
کہ لہ اخلاص نہ دے اوگورم منصور بہ شمع
یہ غلامانور حم بویہ چہ مولائے رحیم
یہ لطافت سرہ چہ اوگورے منظور بہ شمع

عنایت

هر صورت چه دلالت د حقیقت دے
هر دلیں دے خیل منزل و تہ رسا
دامکان دے لامکان سرہ پیوند
لکہ اسم جدا نہ یی لہ مستیٰ —
هر صورت او هر قوت چه دامکان دے
حقیقت کنے لہ قدرات نہ دے عطا

غلامی دغلامانو میراث نہ وو
ہدایت او عنایت شہ دمولا

مسلمانان د مسلمان شوه ستومانان د مسلمان
د بدعتيانوله بدعتنه په لرزان شومنه
د سيد رپوري په فيضان شوه د يو عالم مسلمان
د ماذرا غلامان نه په امان شومنه
د غلامان د بيان د بندگي نظمونه
په فضل پاك د پاك مولا وحدت بيان شومنه

تصوف

دتن خاکی قلعه ناسوت دے ملکوت دپارہ
جسمانیت دے جیل خانہ د ملکوت دپارہ
خوورے شے بہ اندینے وی دخوراک وپوشاک
آخر دکار بہ وی رفتار د ملکوت دپارہ
پہ تورہ شہ کنبے د ناسوت تکرے خوراک حوصہ
پہ آخر دم بہ شے بے دم د ملکوت دپارہ
ملکوتی نورانی کور دے کہ خیل تورپہ عنایت
د خدائے طاعت نورانیت دے ملکوت دپارہ
لکہ دخر کوئے گذر بہ منیر وشریرا بر
ستاحقیقت دے عاقبت د ملکوت دپارہ
دغلامانویہ خدمت کنبے دہر ضادمولے
داس و مداس د شریعت دے ملکوت دپارہ

حال

زہرہؑ حُما پر قیزی دتو حید پہ بے رقیبت سرورہ
ستر کے ہے زہریلی ستاد فح مخ پہ شمسیت سرورہ
تاب د جلا لت چہ پہ جلوہ شہ زکاء بے تابہ ششم
زہرہؑ حُما نر پیزی ستاد حسن سیاست سرورہ
ہلہ بہ بے غم ششم چہ بے دمہ شمدہ لہ دمہ نہ
عمر دے تیر پیزی د خوار یی پہ عزلیت سرورہ
تیر بہ شہی دوران د آزادی بند بہ پہ گور شہ
جسم جوہری دے فنا کیزی خاکیت سرورہ
وخت د بندگی بندہ تیر پیزی بندگی کوہ
ستا اکسیری ژوند دے خراب پیزی پہ غفلت سرورہ
شکر پہ دولت د غلامی دے چہ غلام شو مہ
عیش د آزادی دے مولے را کیری آخرت سرورہ

اعلان دتوحید

زہ دتوحید پہ چغو، زہ دتوحید پہ چغو
تاو تہ نارے وہمہ
زہ دیاری پہ سترگو، زہ دیاری پہ سترگو
تا تہ اشارے کوؤمہ
راشہ، لہ مانہ شہ ما، زہ بہ لہ تاشہ تا
زہ پہ رنگدارو لبو، زہ پہ رنگدارو لبو
تاسرہ یاری کوؤمہ
اور بہ دے بل شی پہ زیہ، حال بہ جل بل شی دزہ
زہ دوصال پہ پتہو، زہ دوصال پہ پتہو
ستازخم سازی کوؤمہ
سرقورہ سرعیہ زہ، پہ کوخو سرعیہ زہ
ستاد رخسار دلیو، ستاد رخسار دلیو
ستا انتظار ی کوؤمہ
پدے بہ مرشمہ زہ، پہ خاک بہ خرشمہ زہ

دعاشقی پہ اوسبکو، دعاشقی پہ اوسبکو

تاتہ خون باری کوڑمہ

کہ کہنگا سار دے غلام، کہ شرم سار دے مدام

نہ د مولا پہ خوبو، نہ د مولا پہ خوبو

ستابرد باری کوڑمہ

منزل

دلا پہ اسم ابتداء	انتھا پہ مسیٰ
یوہ لاس دلا مستقیم	برابر تر مسیٰ
پہ حضور سرکہ چہ یاد	یوشی اسم مسیٰ
بے حضور چہ یادیزی	یولہ بل نہ وی جدا
تھکھ اسم، مسیٰ	نہ چہ یودے نہ جدا
حضور ی بے حضوری	وصل فعل کہ پیدا
دا کلفت د بندگی	دعوا مو ابتلاء
عاشقان ترے پہ امان	شو پہ فضل دموئے
تصور دا سم نہ کوری	خیال بستہ پہ مسیٰ
دا آسانہ بندگی دہ	ہم لہ ذاتہ نہ عطا
گرفتار پہ تگوار نہ وی	گرفتار وی پہ سودا
ووک منزل شی ہم مقام	یو آشنائی بل آشنا
یاری پاتے دا غیار	یار چہ یار شی دھرچا
ختم کار د غلامی شی	پہ حرمت د خیل آقا

آئینہ دزیرہ

ستاد حق عکس زیبا لہ	دا حما شیشہ صفا دہ
تعارف لہ ستاد شانہ	دا حما دسر سودا دہ
دغہ ستا بوج د عرفان تہ	ما غریب تر لہ ملا دہ
نبایہ بل حما پہ شلنے	تا پرے کرے ابتلاء دہ
دا حما نعرہ د عشق	دازل قالو بلی دہ
بھا در شوم پہ عالم کنبے	عبدیت تغہ حما دہ
دغہ طوق د بندگی تہ	اولیں غارہ حما دہ
مالہ شوقہ ملا ترے	د توفیق برخہ لہ تادہ
نہ مختیار یم نہ مجبور	میانہ درجہ حما دہ
دا تمام مظہر د کن	ستاد یو نظر بھا دہ
استغفار او الامان	کو شمد دے بے بھا دہ

دمو لے پہ خیل غلام کنبے

د خدمت نہ مدعا دہ

قوت دعمل

کہ وفادہ کہ جفا	زہ رضا ستاپہ رضا
ہمغہ تہ وکہ لہ ما	خہ چہ تاسرہ لایق د
ہمغہ مدہ کولہ پہ ما	خہ چہ ماسرہ لایق د
عافیت غوارم لہ تا	توبہ توبہ معرفت زہ
ما جبراجرم حما	تہ معاف کرے لویہ بخدا
قوت را کہ د تقویٰ	آسند لای خورسند کرے
معرفت سرہ لہ تا	فراعت عافیت غوارم

آشنائی د غلا ما نو

لوئے کرم دے دموئے

حقیقت حال

لکه حیران له حیرانی نه سرگردان شومه
چه طلب دارد بے مانند که بے نشان شومه
دحیرانی له دسته، شوم په بیابا بے دسته
لکه ویران له ویرانی نه پریشان شومه
په درس د "الست" تعلیم را کرے دے علمه
در بوبیت له تمیث نه مکتب خوان شومه
په ارادت د کثرت ازلی شان و ششست
د مرحمت په عنایت سره شادان شومه
د جلالت اطاعت در سالت صد اوقات
ظاهر باطن کینه خیر داس له خیل ایمان شومه
د نبوت حقیقت علم قدس د دلالت
په ثمرات د معجزات و مسلمان شومه
در بوبیت عنایت کارکن په کار د وحدت
په صدات د معجزات و حق میلان شومه

جمال و جلال

ستاد مخ لہ تاوۃ دواہۃ ستر کے سرے
زہۃ حما پاندے بلیبری لمبے سرے
یا سرے ستر کے سرے سرو تکے دنیوان دی
یا ورتیزی دعا شق ذہۃ قطرے
چہ را واپہ وی دنا زکر شہ دامے
بم باری حما پد لور نہ کپری اسرے
داحما ژوندون دحسن ابتلا ذہ
یا بلا دہ چہ پرے شوم ذہ ذہ

قرآن او مسلمان

له تاخفاده مسلمان نه دافترآن و لے؛
منے په ژبه عمل نه کړے په فرمان و لے؛
خفا قرآن دے له تا
پاتے فرمان دے له تا
رخدا شیطان دے له تا
وړیږی ایمان دے له تا

شوم مسلمان نه ته له مانه دوگردان و لے؛
منے په ژبه عمل نه کړے په فرمان و لے؛
له تانده خواړی کلام
ایمان په ماکه تمام
زه به دے وکړم نظام
خلاف منی بد درشی ملام

حماد حکیمه مدد اما خلاف راوان و لے؛
منے په ژبه عمل نه کړے په فرمان و لے؛

پہ ما ایمان لڑے
 قش پہ زبان لڑے
 پہ زہرہ نقصان لڑے
 ظاہر بیان لڑے
 خالی پہ خوئے وائے خیل خان تہ مسلمان ولے؟
 منے پہ ژبہ عمل نہ کرے پہ فرمان ولے؟
 راشہ غیرت کد پہ خان
 پریر دہ درسم بتان
 مکرہ رواج دجھان
 کار دتوحید کہ روان
 پہ یو اللہ، رسولؐ، کتاب اللہ کرے گنہ گران ولے؟
 منے ژبہ عمل نہ کرے پہ فرمان ولے؟

راشه

راشه، راشه، حمایا راشه، راشه راشه
له دید ابراه طمع دارا راشه راشه
چه تابه د طبیعت پرے سره زر کیزی
کیمیا گره اکثر دارا، راشه راشه
چه مفتون پرے له فتنو نه رها کیزی
له علاجه خبر دارا راشه راشه
چه په یو نظر دے خاورے اکسیر کیزی
له نظر نه ~~راشه~~ راشه راشه
چه غلام دے له هو انه فنا کیزی
له بقا نه وفادار راشه راشه

چیرتِ ناسوتی

تا تخه ، تا تخه ، تا تخه دے روح حُما
روح حُما ، روح حُما ، روح لره دے روح له تا
کل لره ، کل لره ، کل لره کلن ارائے ته
کل لره ، مل لره ، کل له کل بانی له تا
کار د حُما ئے حُما ، ستاله حُما ئے نه دے
کار حُما کار حُما ، کار له ده کار ی له تا
کیف د کونا گون کل ستاله بے کیفی نه دے
کیف حُما ، کیف حُما ، کیف له ده کیفی له تا
رنگ لره ، رنگ لره ، رنگ له رننداری له تا
وجود ، دنا سوتی وجود ، یعنی له روحی وجود
وجود له در روحی وجود ، جود ارا دی له تا
بے له نا بے له تا ، نیشته بود و باش د چا
ما تخه ، ما تخه ، له تاده حیاتی حُما
دا کلام ، دا کلام تام که د توحید سر

قال حُما، قال حُما، حال د قوالی له تا
 خُتیم زه، خُتیم زه، دا خُتیم زه، دینا کووم
 حال د غلامی لره، تاب د غلامی له تا

”منم“

قضا رضا منم

دین اسلام تمام منم

خدائے رسول پی حق منم

زه د عشق اثار منم

تشریحی حساب منم

شکر د اچپه فرمانیم

زه غلام د دیل سلامیم

خدائے د خیر کړی د اریو

دا غزل مقام د عشق دے

زه د عشق بیان کووم

اتباع سنت

خوچہ محبت لہ محمد سرہ زیا ستیزی
دومرہ بہ قوت پہ نیک عمل کنبے پید اکیزی
دین کہ ورتہ وائی محمد مظهر ددین دے
غیرد محمد نہ دیا نت نہ پید اکیزی
واخلہ ہفہ خہ چہ محمد راوہرے تالہ
منع لہ منہی شدہ مسلم پس مسلمانیزی
رضا وکبریا دہ مصطفیٰ پورے موقوفہ
غیرلہ محمد نہ پاک مولانہ رضا کیزی
بدعت دبدعتیا فو خسارت د آخرت دے
زنگ دے آہن خواچہ پہ آہن کنبے پید اکیزی
ایمان وائی توحید اور سالت تہ د احمد نبی
بیاد بدعتیا فو پہ بدعت ولے زیانیزی
خدا یہ دبدعت نہ د غلام غلامی خلاصہ کہ
توفیق د سنت ور کہ بے توفیقہ نہ خلاصیزی

حمایا دیزی

دیدار دہغہ یار خیر الابرار حمایا دیزی
خوک چہ ملکوت کنبے پہ احمد سرہ یا دیزی
پیستہ لہ مر پیستہ لہ عیسے

شور بہ وی بریا، تل بہ وی غوغا
حبیب محمد بہ محمد سرہ یا دیزی
دیدار دہغہ یار خیر الابرار حمایا دیزی
منشائے مولے، مظہر اسماء
برزخ کبریٰ، ولایت کبریٰ

حقیقت احمدی دے محمد سرہ یا دیزی
خوک چہ ملکوت کنبے پہ احمد سرہ یا دیزی
روئے محمد، کوئے محمد
خوئے محمد، بوئے محمد

محمود اسم احمد، دے محمد سرہ یا دیزی
خوک چہ ملکوت کنبے پہ احمد سرہ یا دیزی

شرافت احمدؑ، ہدایت احمدؑ

کرامت احمدؑ، شفاعت احمدؑ

مطیع بہ پہ محشر کہنے محمدؑ سرکہ یاد دینی

خوک چہ ملکوت کہنے پہ احمدؑ سرکہ یاد دینی

ایمان دمحمدؑ، امان دمحمدؑ

رجحان دمحمدؑ، جانان دمحمدؑ

نور سبحانی دے محمدؑ سرکہ یاد دینی

خوک چہ ملکوت کہنے پہ احمدؑ سرکہ یاد دینی

ناسوت دمحمدؑ، ملکوت دمحمدؑ

جبروت دمحمدؑ، لاہوت دمحمدؑ

غلام دمحمدؑ بہ محمدؑ سرکہ یاد دینی

دیدار دہخندہ یار خیرالابرارؑ یا دینی

لادی نہ شی لا سرکہ

ستاد لیاقت نشان

سودا دے وی لہ ماسرہ

ستاد فصاحت بیان

ازاد پاک مولا بہ محمدؑ سرکہ یاد دینی

دیدار دہخندہ یار خیرالابرارؑ یا دینی

”مَدِّوَشْد“

زکا د توحید چغے و هم ولا یم ستا کو خہ کنبے
جام د توحید زکا گر خوم ولا یم ستا کو خہ کنبے
تاپہ توحید پوہ کو و هم ولا یم ستا کو خہ کنبے
تالہ ایمان نہ خبر و هم ولا یم ستا کو خہ کنبے
ستا پ غم و نیے تو بید و هم ولا یم ستا کو خہ کنبے
لا رد مقصود تہ دے بو خم ولا یم ستا کو خہ کنبے
د خیل آقا سلام کو و هم ولا یم ستا کو خہ کنبے
د غلامی خدمت کو و هم ولا یم ستا کو خہ کنبے

مست نہ شے

حُماپہ یاری مستد دبل چاپہ یارائی مست نہ شے
حُماپہ توحید مستہ داغیار پہ یارئی مست نہ شے
حُما جمال دے بے مثال، حُما کمال دے با جلال —
حُماپہ دیدار مستہ، دبل چاپہ دیدار مست نہ شے
وسیع شدہ مضمون جولان، تنگ شدہ کاغذ بیان
حُماپہ گرمئی مستہ دبل چاپہ گرمئی مست نہ شے
کار دغلائی پہ تا، شان د مولائی پہ ما
حُماپہ خدمت مستہ دبل چاپہ خدمت مست نہ شے

توصل

پہ سرگرمیٰ کہنے دتوحید گرم ہفتار حما
پہ کردارائی کہنے دتوحید گرم کردار حما
کہ د مجلس یاراں گرمیزی دتوحید پہ چغو
لفظی شردے د باطن گرم انگار حما
را نردے کیڑا پہ حلقہ کہنے اللہ وایہ اللہ
اللہ اللہ دے لہ گرمی گرم تکرار حما
تہ مسلمان تے پہ جذبہ د اسلام وایہ اللہ
عاشق د خدا تے شہ پہ اخلاص گرم رقتار حما
پہ تخت د زیور باندے د اسم اللہ کید لا کرسی
ذات اقدس پہ تصور کہنے شہر یار حما
لہ شوقہ واورا لہ مولا طالبہ حان کہ خبر
د بندگی پہ گرمی گرم دی اشعار حما
ہخہ لہ کیف نہ بے کیف لہ چون نہ بیچون
پہ صفت پاک سرہ موصوف دے رب غفار حما

د تمام امکان وجود علم قدرت کئے دے بند
دلیل دو وصل اسم ذات وائیم افکار حما
او کسر انصاف پہ کوم دستور کوئے غفلت لہ مو
پہ صداقت سرے توبہ غوث کہ زینا سر حما
خوف و رجاء، طمع تکیہ پہ ماؤں امہ کوہ
دیو مولا پہ قدرت ختم دے ہر کار حما
پیر سید پوری، نقش بندی، سر ہندی پہ عنوا
وایہ غلامہ ربانی نور الانوار حما — !

غوارله مانه ما

نیمه شپه ژاره نیمه شپه ژاره
په هسکه غاره په غم لتا به
ستاله ژبانه چیر شرمیز مه زه
په تار حمیز مه زه
د زبک له سوزه د زبک له سوزه
حان ته مه بوخه حان ته مه بوخه
حان ته مه بوخه، نه صبریز مه زه
په تار حمیز مه زه
حما غم خواره حما غم خواره
حما دلداره حما دلداره
حما نکا دره تل کوریز مه زه
په تار حمیز مه زه
جداتی سخته جداتی سخته
په ماشوه سخته په ماشوه سخته

پہ ماشوہ سختہ نزد کیرمہ زہ

پہ تارحمیرمہ زہ

ظاہر نشان سئے تہ ظاہر نشان سئے تہ

پاکی بیان سئے تہ پاکی بیان سئے تہ

باطن غلامہ، مولا کیرمہ زہ

پہ تارحمیرمہ زہ

غواہرہ لہ مانہ ما غواہرہ لہ مانہ ما

غواہرہ لہ مانہ خوشالیرمہ زہ

پہ تارحمیرمہ زہ

”وحدۃ الشہود“

داپد خہ شومہ لہ تانہ زہ جُدا
واپہ واپہ مہربانہ دلبریا
دا حاحائی واپہ ستاکرم دے
کرم تل وی دکریم سرہ ہمتا
زہ چہ خپل احساس کووم اثر فعل
فعل کلہ دفاعل نہ وی جِدا۔
اثر خہ یعنی پرتودا را دے
چہ ظاہر کنبے یو صورت شی ہویدا
اثر تل وی دتکوین پورے موقف
دتکوین وجود ترکن وی لازما
خوف خطر دمال و سرخہ پکارنہ
مال و سرے ستالہ سر نہ شہ ودا
دغہ نہ صاحب دکن شے بل خوک نہ
غلام وے حان کنری لہ تا جِدا

مکان از لامکان!

دا حُما د بود و باشی معاش له تا دے
که آسرام دے که نا آسرام دے خوله تا دے
زلا د ظل غوندے یم عکس د خپل اصل
که وجود دے خواصلی وجود له تا دے
دا ظلی وجود عبرت دے له اصلی نه
که عبرت دے عنایت کرم له تا دے
ماپه خپل احساس کبے ډیر فکرونه او کړل
خاتمه د هر یو خیال احساس له تا دے
غرض دا چه حواله احوال حُما شو
چه حُما د حُما یی نظم ام له تا دے
لنډه لا رده د حیرت منزل دے ته دے
په دے لنډه لا سر غلام روان له تا دے

”معاینہ ذات قدس“

دا حیا پہ ذرہ نشین فکر دچا دے
تصورے اندرون جیبیں دچا دے
تصور ستاد زخمسار لمبہ د اور دہ
لہ دے اور نہ باطن سوے دچا دے
یو شغلہ چہ شبہ مکان تر کا مکانہ
دالہ عشق نہ بل شوے اور دچا دے
خیال د فال دے د برقی بہن د باؤ شہ
پہ مکان باندے پرتو د مخ دچا دے
چہ رنرا پرے لا مکان شہ لہ مکانہ
داد فکر بجلی گرزہ کے دچا دے
چہ تالان ٹے کہ حیا د ذرہ لا لان
داد غم نہ باس بیدہ طوفان دچا دے
بم باری دتو و ستر گوستا کتل دی
دالہ و رایہ نہ بم باس نظر دچا دے

پہ دولت داسا دے غلام خرید
وایہ ستاندے نکاسا دے دبل چا دے

☆

حیرت

خبر نہ یم لہ ثوابہ	نہ خبر یم لہ عذابہ
چہ خبر شومہ لہ تانہ	بے پروا لا شوم لہ حسابہ
نہ مے شمار نہ مے تکرار	یم بے تاب لہ سوال جوابہ
پہ یکتا نظر چہ کورم	هر خا دی ستالہ جنا بہ
دامکان پہ نظارہ کنبے	زہ کھتر یم لہ حسابہ
ستاد مخ بیاض تہ کورم	خبر نہ یم لہ بل کتابہ
دھر سوال مقابلہ کنبے	ستابقا دہ لہ جوابہ

پہ ہستی کنبے دا غلام
لرو بر شہ لہ حسابہ

مضمون انزال جبریل اقبال

لاردمحبت کینے نوی شوک د عاشق سره
مل وی ده عاشق مدام درد و غم سوز و ساز
ستالہ خدا یے نہ ده حُما دیو لیون تو ب گیلہ
حُان دیارہ لامکان ماد پارا دے مکان
کلام دعا رفا نوی خوش لکہ باد صبح
تار کینے د معنے لدوی غم وی د ژوندون صفا
کو خا کہ دشعبی بنی ستاشی د منزل مقام
لار د شبانی پستے لار د کلیی دوه کلام
عمل د عاشقانوی سوز د لبرئی مدام
زندہ وی پائندہ وی تل موت وی پہ عاشق حرام
موت وی پہ غفلت سره عشق دبیداری وے تل
کار د بیداری سره روح کینے دبیداری وے تل
ملیح پہ ملاحت سره شعرد اقبال دے
مداسا کینے پہ وحدت سره نظم کرنکو ال دے

قرآن پہ اجرت لو ستد منع دی

پہ اجرت سرے چہ لوه لی خوک قرآن
ناست پہ قبر مردہ وی خستیا ن
مقرر ورلرہ حیئے حلوا چایو نہ
آخستونکے دہ پیسووی قاریان
دہ قرئت پہ گرئی گرم شور دہ دوکوی
یودہ بل قرئت تہ نہ وی سامعان
دغا فعل دہ روئے پہ چار مذهب حرامی
فانصتوا دلیل ناطق دے دہ قرآن
داہ وچی اود غہ چائے روانہ دی
نہ صواب دے چہ پے خلاص شے مردگان
دامردہ کہ قرآن وی خلاف تل
دوبارہ تعذیب ول دی پہ قرآن
پہ قرآن کنبے خو کوئل یا نہ کوئل دی
دے پہ جوند وکال دے دواہر و بیفرمان

دوبارہ ملا متے شرمندگی دکا

اور پیدل پوستل حکو نہ د قرآن

بلہ داچہ ثواب خدا ئے تختہ موندیشے

نزدی لری کور مسجد پہ کنبے یکساں

خہ حاجت دے چہ پہ باندے لولی

بے لہ قبر نہ ثواب دے بے پایاں

بے بدلہ د قرآن ثواب کثیر دی

چہ دیو حروف ئے کیدے فستے بیاں

کہ سوزدہ وی نیکو کار صاحب د بخت دے

پہ پوستلو دکا قرآن وی شاد

د غلام دلہ جنبہ پہ غرض نہ دکا

خدا ئے دے ما کہ لہ جنبے نہ پہ اما

اَطِيعُوا الرَّسُولَ

صد افسوس دے دمسلم پہ انحطاط
درواد ناروا پہ اختلاط
درواج اود سنت تمیزخہ نیشہ
بے پروا دی له تقریط له افراط
طبیعت متابعت ورتہ یکسان دی
آکھا نہ شہ دسنت پہ احتیاط
هدایت اوضلا لتہ نظر نہ کری
روان نہ شہ یوقدم پہ سم صراط
دا خواب جو ندون بہ تل ترتله نوی
راہ گذرما بوی قدم بس دصراط
دغلام زریہ دتوحید پہ غم قلم شہ
الغیاث پہ مسلمان غیر محطاط

وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ إِلَى الْخ

داعالم شہ پہ رواج بانڈتا راج

چہ مذہب شہ پہ عوامو کنبے راج

دضامن پہ کفر یا تو دین خراب شہ

ہر یوتارنگہ زینا رادے درواج

دھغوایمان پہ خدائے پہ رسول نشینہ

چہ یقین کوی پہ رسم پہ رواج

دواحد خدائے منت بویہ نذر بویہ

ابراہیم شہ بوتان مات کہ رواج

پہ واحد صفت موصوف دے کافی ذات

خہ حاجت دے دمسکن پہ احتجاج

دامزورجے عقیدہ کمزور ایمان دے

بل خہ ندی خو عمل دی پہ رواج

داغلام غواہی امان پہ ہر زمان

چہ بدعت نشی سنت کنبے امتزاج

استدعا

ماپرون لید لے ستا جمال زرین دے
تابندہ پہ تب و تاب کنبے پکوشین دے
ہمیشہ بہ لایقان وی نگران ستا
پہ عفت سرہ غافلہ کہترین دے
ہیچ تے مثل لہ مثالہ سرہ نیشہ
بے لہ ر نگہ بے لہ گونہ بہترین دے
خما خیال دے ستالہ خال سرہ پیوند وی
لکہ تاک لہ مجاور نہ سربرین دے
خما خیال کہ خیلہ خیالہ جدا مہ کرہ
تصور ستا جمال خما ترین دے
قرنیہ یو خزانہ دغلائی دہ
غلام حکہ غلائی کنبے خوش ترین دے

”موت و حیات“

حُما د مرگ استاذے ماتہ رسیدے ندے
پہ دوار و سترگوے لہ شوقہ نہ خنک کرکندے
کہ پہ خندا راغے خند یزہ پہ خندا بہ دروے
ماد آشنا استاذے چرے خفا کرے نہ اندے
کہ حُما سرغوارے قربان دے لہ غو بنتونہ شمشہ
ماسر و مال د خیل د لبر نہ غور را کرے ندے
ستالہ نامے حُما اول آخر قربان دے و قربان
مالہ خیل مرگہ نہ ژوند وں شخہ غور را کرے ندے
ژوند وں خو ستادے چہ د مرگ نام و نشان نہ لری
حُما ژوند وں سوالی ژوند وں دے د و تر شوے ندے
ناشد لا وخت د امتحان دے خدائے دے درکری برے
لہ ما ورائی نہ ما امداد چرتہ غو نبتلے ندے
سید پوری پیرہ پہ پیری دے صد رحمت شہ رحمت
تا پہ ارشاد کینے د بدعت سبق و نیلے ندے

غلامه کرمه ستانغمه ده دتو حید دپا سراه
ستا په نوا کنبه ماد شرک تناب موندلے نلے

جذب شوق

زه به گيله دخيل جنون صباله چانه کووم
ليونے تا کرمه گيله به له بل چانه کووم
چه په مژده ديغفوا عن کثير بيشير شومه
زه به اُميد دمغفرت صباله چانه کووم
مولا برحق دغلاما نو داسرا روتنه
زه به طلب دمولا ئی شفقت له چانه کووم

خه دی؟

نه پوهيږم دد نيا دوران کښه خه دی
خفا شوی دد نیا یاران په خه دی
زه چه کورم سراسر د خاک بازی ده
جدا شوی دد نیا دوستان په خه دی
له دیر حرصه د چا سترگه پرې نه شو
برانده شوی د حق چشمان په خه دی
حق بینی د حق بیانا نو حقیقت د دے
بے له حق نه کوشیده عرفان په خه دی
کور وگرشم له دے د هر دیار ا نو
بے وفادار ما نه خویشان په خه دی
د قدرت په قبضه بند شه سودا و زیان
بے حیا د سودا و زیان دوستان په خه دی
هر فانی به په فنا سره فانی شی
غنوده دبیداری متريکان په خه دی

د ا غلام چه دختو با نو غلامی کری
محبوب شوی له مولا ترکان په خه دی

☆

شریعت ——— طریقت

خمانو ۛ نو ۛ خیال

ستا تازه تازه جمال

هر ذره مظهر جمال

جلوه گوستاد کمال

نو ۛ فکرنو ۛ حال

هوش و دم په قیل و قال

په هر آن په هر زبان

تصور د خط و حال

انکسار

پہ نامہ د غلاہی باندے غلام یم
پہ ہنگام دمزدوری کینے ناتمام یم
ناتمام خو ناتمام وی شا مدام
نامیدہ پہ بد نامی سرہ بد نام یم
ہیثم بد نام بہ نیک نام نہ شی پہ نیکی
لہ ازل نہ جہالت سرہ بد نام یم
خما خیل جہل پما ظلمو نہ اوکرل
زہ لہ خیلے بد مرتگی خنے بد نام یم
لہ ناکامہ نہ ماکام اغستے ندے
زہ لہ خیلے خود رائے خنے بد کام یم
پہ صلہ دمغفرت بہ نجات خواہم
چہ ناقصہ غلاہی کینے زہ غلام یم

روحی ذکر

خال ہے پہ خیال لڑے نادانہ زہ دلداریمہ
ستا پہ طلب کئے زہ لہ تانہ وفاداریمہ
تغافلے مہ کوہ تساہلی مہ کوہ
کہ تہ بیدارئے زہ بیدار لہ ہربیداریمہ
غفوت لہ علمہ سرہ، کوٹوم لہ حلمہ سرہ
تہ گہنگارئے زہ پہ وصف کئے غفاریمہ
ستر صفت دے حُما، کار مرحمت دے حُما
کہ تہ شرمیزے زہ لہ تانہ حیا کاریمہ
واجب وجودیمہ زہ، صاحب وجودیمہ زہ
رحم کہ غواہے لہ رحمت نہ زہ تیاریمہ
کرم دے کار حُما، رحم بسیار حُما
کہ تہ پہ شمارئے زہ لہ تاسرہ بے شماریمہ
خوف و رجا لڑے تکیہ پہ مالرہ
کہ تہ غلامئے زہ مولدِ ستانمک داریمہ

ففر وای الله

دما شوم پیه مورا و پلا رپسے جیہی وی
ژرید و نکے دآ پا پیه جیدائی وی
عاشقان پیه معشوقو پیسے ژر ییزی
چہ پیه خیال تے تورے سترکے خمارئی وی
حقیقت لکه ماشوم توحید پیے مورده
تصورے محبت دما درائی وی
بے له مورده دما شوم خہ قرار نه شئی
که دسروز روئے جوړه گوارائی وی
آرام کا دما شوما نو غیر دموړده
بے له مورده تے دواړه سترکے خون باری وی
دعارف گزاده بے له خدایه نشئی
پیه آرام کینه ورته پینې بیمارئی وی
بے مولا دغلامی ژوندون دوزخ دے
پیه دوزخ کینه به خوک خه پد قرارئی وی

بشریت — خصوصیت

پہ یو لاس کینے ہے من دہ دلاہوت

پہ بل لاس کینے ہے خرمن دہ دناسوت

پہ مابین کینے دتراب او دسہا

معلق وجود خمالری ثبوت

پہ یو لاس کینے ہے قران دے دایمان

پہ بل لاس کینے ہے شیطان کوی کرتوت

پہ یو لاس کینے ہے ہوا دہ علم ہوس

پہ بل لاس کینے ہے ورق دی دقنوت

پہ یو لاس کینے ہے جلاوہ نور دصباح دے

پہ بل لاس کینے ہے ظلمت لری ثبوت

پہ یو لاس کینے ہے غنیمہ دہ دتوحید

پہ بل لاس کینے ہے بشرہ دہ دخیل بوت

پہ یو لاس کینے ہے نعمت دخیل مولادے

پہ بل لاس کینے غلامی دہ دخیل قوت

پہ یو لاس کنبے دے عنہم دے دجنت
 پہ بل لاس کنبے دے نیسے برگ ٹوت
 پہ یو لاس کنبے حمارنگ صبغة الله دے
 پہ بل لاس کنبے حمارنگ دے دتا بوت
 پہ یو لاس کنبے دعلام دے کنودت
 پہ بل لاس کنبے داسر مدار دملکوت

ایمان

دایمان نام و نشان	یو خبر دے بل نظر
دایمان مقام کنرل	هم مثل هم پیژندل
ورسره دی پوھیدل	ضرورت لری کول
حکم خدا لے حکم رسل	پہ اقوام تصدیق و پرل

کہ کتاب دے کہ سنت
 یو مثل دی بل کول

تلوین و تمکین

د آوا مرد امتثال دے پہ گردن چمونیزه

خواب و خوردن چمونیزه

خواب د غفلت مه کوه کار په اجرت مه کوه

غير الله نيت مه کوه شرک و بدعت مه کوه

ختم آخردے په مردن چمونیزه

خواب و خوردن چمونیزه

جلالی نام لره زړه پرے کل فام لره

ذکر دوام لره حضور تمام لره

د بندگي چال و چلن چمونیزه

خواب و خوردن چمونیزه

خرش خوراک د سفر سبیل را لاه کذر

حصول کار هنر سرور بار خبر

خود لا مکان به شی مسکن چمونیزه

خواب و خوردن چمونیزه

ربوبیت دکریم الوہیت درحیم
ستاریت دحلیم عقرانیت داثیم

لہ فضل پاک رہیدن جمونیزہ

آمین آمین آمان حما ایمان آمان

نشان بے نشان عیان بے عیان

دغلامی دسرا گفتن جمونیزہ

خواب و خوردن جمونیزہ

مشاہد لا انوار

ستالہ زلفو پیچیدہ وی فکر پاک

مجاور سرہ پنجہ وی تار د تاک

لکہ برق بہ لہ عالی طبقاتو تیرشی

چہ د فکر عقاب خلاص شی لہ مغاک

چہ لہ شرک ریاء بدعت، رواجہ تیرشی

شفاعت بہ نئے کبری ضرور صاحب لاک

لہ صراط مستقیم بہ وانہ وبری

زین شدہ ابلق د فکر پہ فتراک

چہ نئے حال شی لہ مولے نہ فکر خیال

د غلام حیدائی ہیثم نہ لری باک

نیغہ لار

عشق پیدا کیڑی دوحدا ت پہ چخ چھوسرہ
خدا تے نہ موندے کیڑی درواج پہ شک شبوسرہ
رنم دعا شقی کلہ جوہیری پہ داروسرہ
عمر دعا شق دے چہ تیریزی پہ خواروسرہ
زیرونہ خروہیری درحمت پہ فواروسرہ
جام دتوحید بنائی برابر دلبوسرہ
تش خانہ کیڑی دفیضان پہ قم قموسرہ
نفس ابلیس ورکیڑی دوحدا ت پہ بمباروسرہ
زرہ خوبیداریڑی ستاد غم پہ دغ دغوسرہ
وینے مے جوشیڑی ستاد خیال پہ غلغلوسرہ
زرہ پریشانیزی دافس پہ ولولوسرہ
ستر کے خوڑیڑی دھجراں پہ بلبلوسرہ
خدا تے نہ رضا کیڑی درواج پہ چلولوسرہ
جوش زرہ زیاتیڑی دتوحید پہ ترانوسرہ

باغ دسید پور چک دے دتو حید پہ شکو فوسرہ
زر بہ ششی غنیچے غلامہ راویرہ پہ جو نو سرہ

نغمہ معرفت

دائما فکر مضرب سینہ ریاب
نغمہ گیں دی ستاد زلفو ہر تناب
سازا و سوزد ہر آواز جدا جدا
ہر یوتار ستاپہ رخسار پیچ و تاب
اہل دم لہ زیر ویم نہ کوی دم
پورا نہ کہ چا دخیل فکر کتاب
چہ لہ دم نہ شی بے دم نسل آدم
ہخہ دم بہ شی بے غم دغم حساب
بے لہ مرگہ خود یا نقش و نگار
سورا نکار زرہ دعا شق لری کتاب
لہ ناسوتہ او ملکوتہ خبر نہ وی
ماسوی لہ یار ہر شہ دی حجاب
خیل دخیل تے لہ زمانہ وی نیلے
لہ دوامہ ایقانے پینہ پہر کا ب

د غلام د غلامی مزدوری ورکه
یعنی پورته که دخیل حسن حجاب

☆

قرب و جوبی

نیک عمل او نیک حضور	علامه ده د هتربت
دا اول مقام د فضل	دغه بل له توفیقت
هدایت سره اول دے	دا دویم په عنایت
بل په کسب پیدا کیزی	عملی کیفی تربت
په سجدو په نوافلو	په قیام په رکوعت
په زکات او په روجو	هم په حج هم په وحدت
حسنات قرب امکانی دی	صالح نیت په هر ساعت
دا پیچکه شرطونه غواری	یعنی تربت د امکانت
دا مکان بود و مباحث	دے له علمه له قدرت

یو عطا د پاک مولا ده
د غلام غلامیست

تبارک اسم ربک ذو الجلال والاكرام

له جملو شیرینا نو	دے شریں نوم د الله
له کل فائده نمکیاتو	تمکین نوم د الله
له همه و تحفه جاتو	برترین نوم د الله
له الذ ذلذیذا تو	خوش ترین نوم د الله
له دے تھو لو سائغاتو	سایغین نوم د الله
له دے تھو لو فتوحاتو	فاتحین نوم د الله
له هر قسمه میوه جاتو	فاکھین نوم د الله
له تمامو قایزاتو	فایزین نوم د الله
له سمک نه ترسماکو	سائترین نوم د الله
په زیرکی د ذاکرانو	بارقین نوم د الله
د نافی له عطر یا تو	نفسمین نوم د الله
له بهترو شار باتو	علین نوم د الله
د دے نور له شاعیاتو	ناسرین نوم د الله
د قمر له نایبراتو	نورین نوم د الله

دامکان لا مکانا تو
هم دنور له تجلیا تو
دایمان له آمانا تو
دعروج له مقاماتو
درحمت له نزولاتو
دخرقت له خارقا تو
دکرم له کراماتو
دریحان له راثحاتو
دکلاب له عطریاتو
دامکان له تریاقاتو
دشاکر له شکریاتو
دحافظ له حافظاتو
دسرهند له ارشاداتو
دسید پور له تعلیماتو

لا مکین نوم د الله
جلوه گین نوم د الله
آمنین نوم د الله
عارحین نوم د الله
نازلین نوم د الله
خارقین نوم د الله
کاسر مین نوم د الله
سایحین نوم د الله
عطریین نوم د الله
شافشین نوم د الله
شاکرین نوم د الله
حافظین نوم د الله
راشدین نوم د الله
بہترین نوم د الله

د غلام له عاصیا تو

غاضبین نوم د الله

(جَلَّ جَلَالُہٗ)

کَلَّ یَوْمَ هُوَ فِی شَأْن

غواہری زہرہ غمجن حُما نوے غزل نوے ساز
نوے غزل نوے ساز غواہری زہرہ غمجن حُما
حُماے دُشیمین حُما ستاد زلفو تار دے
ستاد زلفو تار دے حُماے دُشیمین حُما
کمل بہ شعی چمن حُما ستاد ید ار بہار دے
ستاد ید ار بہار دے کمل بہ شعی چمن حُما
زہرہ دے خیال جن حُما ستاد وصال پہ نور
ستاد وصال پہ نور زہرہ دے خیال جن حُما
سر بہ شعی بے تن حُما ستاد جلا لت پہ تیغ
ستاد جلا لت پہ تیغ سر بہ شعی بے تن حُما
نقشبندی بُن حُما دے دسید پوری فارم
دے دسید پوری فارم نقشبندی بُن حُما
ہیر شرین گفتن حُما کپری دغلا می زبان
کپری دغلا می زبان ہیر شرین گفتن حُما

کارِ حما جھلت ، ظلمت ، کارِ دے ستارِ حمت غفت
تالہ دے آشنا دستورِ ذرہ ولے ناشنا کریمہ
غلامِ نقشبندی یمہ ، مریدِ دسرہندی یمہ
تالہ دے آشنا غلامیِ ذرہ ولے ناشنا کریمہ

غلبہ ہوا

بارے بیاشوہ زمانہ پہ انقلاب
قانونہ شہ دا حما مزاج خراب
مغلوبہ چہ تصورِ دتصبرِ شہی
دھوا شررِ کری پورتہ اِلتھاب
آرزو مند یم پہ جلوہ ستاد دیدار
خوپید اشہ لہ حیرتہ اضطراب
غلامی بہ دغلام پہ مخہ دروہی
راغے راغے دموٹی دغم سیلاب

حیرت حسن

دمکان حُسن له مادے کہ لتا

نہ پوہین ہر چہ له چانہ دک غوغا
له لیلے اولہ مجنوں غرض دچاھے

گرفتار شوم دحیرت پہ ابتلاء
پہ صورت کنبے دلالت دحقیقت دے

دلیل کلہ له منزل نہ وی جدا
ہر صورت چہ دلالت دحقیقت دے

ہر دلیل وی خیل منزل و تہ رسا
دمکان دے لامکان سرے پیوند

لکہ اسم جدا نہ ئی له مستی
دثمر او دشجر نامہ یک سان وی

ولے رنگ خواص افعال لری جدا
ہر صورت او ہر قوت چہ دامکان دے

حقیقت کنبے له قدرت نہ دے عطا

غلامی دغلامانومیراث نہ وی
ہدایت او عنایت شی لہ مولیٰ

☆

وحدتِ شہود

تہ لاماتہ وایئے ما
زہ لا تاتہ وایم تا
وللہ لرے لرے کار دے
زہ جد ایم تہ جد
ہخہ وخت بہ دکمال وی
چہ تہ ما شے زہ شم تا
دحیرت مقام حرمت دے
دلبریٰ کئے دھر چا
پہ خدمت کئے دغلام
وی رضا دخیل مولیٰ

دخودی فنا

زہ چہ حُان تہ وایم حُان پہ حُان شرمیدہم
حُان حُانی د کثرت زیان دے بر ملا
عاشقان لہ خیلہ حُان خبر نہ وی
تصور چہ غلبہ شی د آشنا
د مکان وجود پہ ہم د لا مکان کینے
لکہ لات دے یا منات دے یا عزا
د طالب وی پہ مطلوب پیسے ساقی
د منزل پہ سختی نہ لری پروا
ہر تکلیف ورتہ فنا وی پہ مطلوب کینے
د مطلوب وجود دے خیال سرے بہتا

تغافل قلبی

ہر عاشق چہ لہ معشوقہ وی غافل

غافل نہ مے دلبری کنبے دے جاہل

چہ قدم دماور آء پہ مقام بندشی

مسافر دد لبری بہ وی جاہل

روزانہ نوے رفتار نوے منزل دے

پہ یو حال بہ گذا راہ وی دکامل

شتاورد معرفت دریاب کنبے لامبی

مدعی دلامبوناست وی پہ ساحل

میتان دعا شقانوسریازی دہ

دصادق وی پہ طلب کنبے سرکائیل

پہ سینہ کنبے زبرۂ دھر چاخلوتی دے

خو مقام دزبرۂ بہ مرا اندہ شی حاصل

پہ زبرۂ بندشی پہ سفت اسم یا ذات کنبے

دامقام دزبرۂ مقام شہ بے حائل

کہ ما دون پورے بندے شہ یوں دنیو

بت پرست دزمانے دے ہر شاغل

کہ قدم پہ ویراندے واخلی لہ امکانہ

دغلام پہ غلامی بہ شمع قائل۔

توحید

د توحید زبان جاری لره په کام کبه
ذوالفقار دے بندی نه وی په نیام کبه
چه توحید او معارف پورے بیانیه ی
فضاحت دے وی پیدا هغه کلام کبه
آراسته چه په توحید سره محفل وی
لوئے دولت لوی علمیت دے په اسلام کبه
د دنیا په لډا یډ و کبه لذید هم
د توحید بیان شرین دے خاص و عام کبه
دا حقا ذریعه سودا شوه الغیاث
یاله تانه لیوننتوب دے په مقام کبه

خلاصه د دواړو کو نوچه توحید دے
سرما په دے د ایمان وی په غلام کبه

مقصود دجیات عالم

روح مے بیدار سیرِ ی تل دلا پہ ترا نو سره
منزل تہ روا نی سیرِ ی دلا پہ اشار و سره
لا نہ پہ لا خلاص شومہ، الا کینے حاصل الخاص شومہ
لہ ہونہ الا ہو شوم دتوحید پہ نشا نو سره
ہ شود توحید یاران، شہ شود تمجید خواہا
پیچ و تاب پہ مخ دیار زلفی پہ شا تو سره
لا دے دنیستی نظام الا دے دہستی مقام
پہ مینح دلا الد الا کینے دے امکان لہ حیرا نو سره
لا معنی ظاہر و لا، مخ دیا سرائیر نہ و لا
عکس توحیدی شہ دا مخلوق پہ الا ہو سره
لا دے د کثرت عدم، الا دے دو وحدت قدم
محمد الرسول اللہ تعالیٰ دے ایصال نو سره
وحدت دے پہ کثرت کینے دے، کثرت دے پہ وحدت کینے دے
جشن توحیدی دے د کثرت پہ تغار و سره

مقصود دجیاتِ عالم

روح مے بیدار سبزی تل دلا پہ ترانو سسرہ
منزل تہ روا نیبزی دالا پہ اشادو سسرہ
لا نہ پہ لا خلاص شومہ، الا کتبے خاص الخاص شومہ
لہ ہونہ الا ہو شوم دتو حید پہ نشا نو سسرہ
ہ شود تو حید یاران، شہ شود تمجید خواہا
پیچ و تاب پہ مخ دیار زلفی پہ شا تو سسرہ
لا دے دنیستی نظام الادے دہستی مقام
پہ مینح دلا الدالا کتبے دے امکان لہ حیرا تو سسرہ
لا معنی ظاہر و لا، مخ دیار نائیر نہ و لا
عکس تو حیدی شہ دا مخلوق پہ الا ہو سسرہ
لا دے د کثرت عدم، الا دے دو وحدت قدم
محمد الرسول اللہ تعارف دے ایصالو سسرہ
وحدت دے پہ کثرت کتبے دے کثرت دے پہ وحدت کتبے دے
جشن تو حیدی دے د کثرت پہ تغار و سسرہ

رنگ دگرنگوال مولارنگ دے دتو حید تمام
خلاص لہ دورنگی نہ شہ ستاپہ نندارو بسره

مرگ و حیات

قد رت علم خما کور	ارادے کرمہ بے کور
احدیت مے سکونت وو	پہ کثرت شومہ مجبور
اوس مے بیاغوار مے خیل کور تہ	ارادے پور تہ کہ شور
داپہ ماؤ شوہ دچا	تلورا تلو کنبے یم مجبور
دکثرت پہ نندارو کنبے	خمائی دہ خما کور
دتو حید پہ نظارہ کنبے	خمائی دہ عار پیغور
زہ چہ زہ وایم خان تہ	سرلہ شرمہ کرم نسکور
خمائی چہ خما درو می	پہ کرم مے کرہ مصبور
پہ رحلت چہ روح خماشی	پہ رحمت مے کہ منظور
ستارون دون مے خماژوند	خماژوند مے دگور

دغہ شمس سید پوری کرہ

دغلام دسترگو تور

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

د توحید او د کثرت علاقه خیال که

چه له ذات سره نه یو ده نه جدا

لکه کل چه وی په بناح پورے پیوند

نه کل بناح وی نه له بناخه وی جدا

تر کل بوقی د کل اب وجود موقوف وی

زیب زینت د کل له بناخه وی پیدا

کیف د کل وی په کل بوقی کښه مستور

خو چه کل د بناخ په تن کښه وی فنا

چه قدرت ئے د ظهور اراده او کړی

په مشیت ئے کړی رنگین او مجلی

جلوه کړ په باغ وراغ شی د دے دهر

ناپیدا شی یو خو وړخوله پیدا

د توحید او د کثرت دغه مثال دے

د اعالم لکه د کل به شی فنا

لکہ بناخ بہ وی قایم ذات قدیم

د بھار مثال قدرت دے پہ ہرچا

دغہ یو طرف قایم بل شہ نابود

ککل فنا شہ دکل بوقی دہ ہتا

داد کل طرف مخلوق دے پہ مثال کینے

داد بناخ طرف امری غوندے گویا

دخالق مظہر وجود دے د مخلوق

چہ وحدت دے پہ کثرت کینے قدیرا

مُحَمَّدُ الرَّسُولُ لِلَّهِ

حقیقت دمحمّد چہ روح اعظم دے
دوحدت دہ مظہرہ برزخ کبریٰ
پہ احمد سرہ نامدار روح اعظم دے
محمدؐ نوم دے دجسم مصطفیٰ
ملکوت کنبے پہ احمد سرہ یا دبیری
پہ ناسوت کنبے محمدؐ خیرالودی
پہ ادا کنبے محمدؐ ہسے اشکرری
لکہ سکرچہ پیدا کاندے صہبا
دیر درود اوچیر سلام وایم پہ تا
پہ عربو کنبے پیدا شاہ سلمؐ
دیدار شوق تے خنجرخان ہے زخمی کہ
دوصال مرہم بہ چرتہ شہی پیدا
پہ جواب کنبے دست تہ اول وے
پہ اعلان دربو بیت کنبے چہ بلی

جلوہ گر شو لے اوّل پہ عبدیت کنبے
دھرجا نہ پہ وٹیلو د بلی
پہ غلام باندے درحم نظر بویہ
تہ مئے جان د انبیاء برزخ زیبا

اسمائے احمد صلی اللہ علیہ وسلم

مظہرہ دہ اسماء و اللہ

ہمکی وارہ اسماء و مجتبیٰ

د تمام امکان وصول صفا خدائی دی

امکان خہ یعنی اظلال دے و حسنیٰ

کہ احمد دے کہ محمود او کہ حامد

یوم مظہرہ اسم ذات دے پہ معنیٰ

د توحید یوم مظہرہ دہ نور خہ نہ د

ہر ہخہ چہ دی لہ خدا یہ ماسویٰ

د توحید معنی چہ نفی مادون دہ

یعنی خدا ئے پہ ہر صفت کہنے دے یکتا

ہر ہخہ صفت چہ خدا لہ لازم دے

شرکت نہایت پہ ہخہ کہنے دہیچا

پہ واحد قدرت غالب دے پہ کثرت کہنے

د کونین اثر کثرت کہنے د فینا

مقامات

د اول مقام اثر دے د فیضان

چہ پہ نقش زہرہ رنگین کپری ذاکران

دویم مقام دے دانواروپہ زہرہ بانڈے

چہ پہ ذکر زہرہ ذاکر شعی ہر زمان

۱ طہیتان لہ دے جریان نہ پیدا کیہی

چہ پرے ہرک شعی د غفلت نام و نشان

د ادریم مقام عروج دے یا نزول

چہ پوہیہی پرے د فہم ناظران

خلورم مقام نظر دے پہ خان بانڈے

چہ غائب یم کہ حاضریم د ا زمان

د اپنجم مقام دوام د شہادت دے

نظر فکر د صفاتو پہ عنوان

انتقاد معرفت مقام د وصل

د صفاتو فکر خیال دے ہر زمان

تصور بہ د صفا تو کبریٰ پہ ذات

چہ لازم لہ ذاتِ حق نہ دے ہر توان

اثری طرف کنبے کیف دے د صفا تو

آمری طرف کنبے کیف نہ لری شان

د تکوین ہر دار مد ارجہ جلوۂ کُشی

حقیقت نشی ارادت کنبے نمایا ن

یعنی بے ارادے ہیچ نہ نشی ایجاد

پہ ایجاد کنبے ارادے سرۂ فرمان

مدام نوے نوے کار نوے روز کار دے

یعنی خدائے کُلَّ یَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

ہر غہ چہ د قدرت پہ اندازہ دی

ہر ممکن تے لہ ادر اکہ دے نا توان

ہر یو اسم پہ ہر شی کنبے د دار بنو

لری خیل اثری شان پہ بنہ عنوان

جلالت د جمالی اسم اثر دے

جمالت د جمالی اسم نشان

داسفلی علم دخلق دے کہ علوی

سراسر دے داسماءُ پہ فرمان

پہ ہرشی کنبے دھرا سم تربیت دے

حقیقت تے لہ خاصے دے نمایان

کہ نصیب شی دغلام توفیق لہ خدایہ

وَحُسْنِ اَفْعَالِ خَوَاصِ بَہ کپری بیان

اِتِّبَاعِ رَسُوْلٍ

د توحید دولت پہ لاس د مصطفیٰؐ

ر سید لے دے ہر چاہتہ پہ دنیا

چاہتوں کہ مشرف شو پہ توحید

خوک مردود شو عاقبت بہ شی رسوا

د توحید مظہر رسول دے محبتیؐ

د کثرت مادہ بنی خیر الوسیؐ

د حضرت پہ سُنّت بویہ ہر عمل ہم

مخالف بہ لہ سُنّت نہ وی اغوا

اسوۃ د محمدؐ رسول اللہ ہم

عبادت دے عنایت دے لہ مولیٰ

د غلام آرزو توحید دے شب و روز

پہ ہر کار کئے اطاعت د مصطفیٰؐ

زاری

کہ تسبیح دی کہ تھلیل دی کہ ثنا

یو اللہ لہ دہ لازمہ پہ ہر چا

چہ مالک دد وار و کو نو یو اللہ دے

ہم رازق دے ہم خالق دے دھر چا

شریک نہ لری پہ ذات کنبہ پہ صفت کنبہ

پہ واحد صفت کافی دے ذات یکتا

دہ لہ یر کرم نہ یر علم پیدا کہ

لہ عدم نہ شتہ کو و نکے دھر چا

د احمأ حمائی نہ وہ ذات موجود وو

عاقبت حمونز فنا دہ بہت

فنائی حمونز بنائسۃ کہ پہ توحید

د غلام زاری منظورہ کہ مولیٰ

خُمو نَرِ مَطبوعات

د مناسب تربیت او تعلیم یو تر بله دومره
نزدکے او جوړ تعلق دے لکه خومره چه د روح او
بدن. تربیت هغه ښه دے کوم چه خُمو نَرِ دینی پوهه
او شعور سره سمون خوری. د دینی پوهه د پاره
د ښو او غوره کتابونو مطالعه ضروری ده. نن
د زغل زمانه ده. د درنو درنو کتابونو د لوستو
وخت ډیر کم دے. د دغه مقصد له خاطر ه مجلې
دارالاشاعت د "هوم لائبریری" په سطح د دینی،
اخلاقی، معلوماتی او تعلیمی کتابچو سلسله شروع کړې ده.
هر ترقی خوا کور کښه د دا قسم کتابچو موجودی
ضروری ده. د دغه سلسله یو خو کړی دا دی.
نور معلوم ت د پاره په لاندینۍ پته او لیکښی.

اردو :- ۱. ادب اور اخلاق. ۲. فضائل حضرت علی رضه.

پښتو :- ۱. انوار توحید (منظوم). ۲. الماس (منظوم)

- انگریزی :-
- ۱) Introduction To Islam.
 - ۲) The Benefit Of Prayer.
 - ۳) The Benefit Of Preaching.

محمدی دارالاشاعت

لالو کھیت کراچی نمبر ۱۹